

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 450 Lei la an

Redactor responsabil:
Protofătreu DUMITRU ANTAL

Comitetul pentru organizarea asociației generale Frăția Ortodoxă Română Cluj

CONVOCARE

Comitetul de inițiativă din Cluj pentru înființarea unei organizații generale a mirenilor ortodocși din Mitropolia Ardealului, invită cu dragoste frățească obștea ortodoxă la

Adunarea generală de constituire

care va avea loc la Cluj, în ziua de 5 Martie a. c. (Dumineca ortodoxiei), în sala Teatrului Național.

La această mare manifestație ortodoxă și națională, vor lua parte toți Ierarhii Mitropoliei ardelen.

Ordinea de zi:

Sâmbătă, 4 Martie, ora 6 p. m. *slujba priveghierii* în amândouă bisericile ortodoxe.
Duminecă, 5 Martie, ora 8 a. m. *liturghie arhierescă* în amândouă bisericile ortodoxe.

Ședința I. la ora 10 a. m. în Teatrul Național.

1. Deschiderea adunării.
2. Proclamarea președinților de onoare.
3. Constituirea biroului.
4. Cuvântul Ierarhilor.

Ședința II. la ora 4 p. m.

5. Votarea Statutelor.
6. Alegerea Consiliului general.
7. Alegerea membrilor de onoare.
8. Conferința prof. I. Lupaș.
9. Înscrierea membrilor.
10. Votarea manifestului către obștea ortodoxă.
- Închiderea adunării.

La ora 7 p. m. ședința Consiliului general pentru alegerea organelor statutare.

La ora 8½ p. m. *Concert religios* în sala festivă a Prefecturii județene, dat de Corul mixt al Episcopiei ortodoxe, sub conducerea dlui A. Bena, directorul Academiei de muzică din Cluj.

Cluj, la 14 Februarie 1933.

Comitetul de inițiativă:

Președinte: *Sextil Pușcariu*.

Membrii: *Prof. Gh. Bogdan-Duică, Prof. N. Bogdan, Prof. I. Cătuneanu, Prof. S. Cioran, Prof. S. Dragomir, Prof. I. Lupaș, Prof. I. Mateiu, P. Metes, Prof. V. Papilian, Prof. I. Popescu-Voitești, Gheorghe Sion, Prof. V. Stanciu, Prof. Gh. Stănescu.*

NB. Participanții se bucură de 50% reducere pe C. F. R. scoțând bilet întreg care servește și pentru întoarcere pe lângă viza Episcopiei din Cluj. Pentru găzduire la Hotelurile „Astoria”, „Central” și „New-York”, unde se acordă iarăș o reducere însemnată pentru locuință și masă, — rugăm doritorii de a li se reținea camere să se anunțe cel puțin cu 5 zile înainte la Secretariatul Episcopiei, altfel nu putem garanta avantajile menționate.

„Frăția Ortodoxă Română“.

Veniți să zidim zidurile Ierusalimului.

S'au scurs aproape 2400 de ani de când Neemia se afla în cetatea Susa, capitala marelui imperiu al Perșilor, îndeplinind serviciul de paharnic al regelui. Într'o zi vede apropiindu-se de el un frate al său cu alți bărbați din Iudea. Aceștia îi dau vești asupra Ierusalimului spunându-i că zidurile orașului sunt în ruină, iar locuitorii lui de batjocură. La auzul acestor vești, sufletul lui Neemia se întristează și prezentându-se regelui îi cere voie să se înapoeze în orașul părinților săi. Neemia nu mai ține cont nici de poziția ce o avea, nici de viitorul ce-i suridea, ci el era muncit de un singur gând, de a ridica prestigiul cetății de care erau legate tradițiile cele mai sfinte ale poporului său. Ajuns în Ierusalim trei nopți consecutive umblă singuratec privind și contemplând ruinele zidului orașului, de care era legat tot trecutul neamului său. Mai apoi se adresează conducătorilor neamului său zicându-le: „veniți să zidim zidurile Ierusalimului și să nu mai fim de ocară“ (Neem. cap. 2. v. 17).

Istoria lui Neemia a devenit actuală. Ierusalimul nostru este biserica noastră strămoșească. Ierusalimul cu sanctuarul pentru poporul Evreu a fost locul, care menținea vie credința religioasă a acestui popor, păstrând prin această credință și ființa lui națională și ferindu-l de a se amesteca și a se contopi cu alte popoare cari-i încălcau țara. Acest oraș cu sanctuarul a fost simbolul unității de credință și unității naționale în acelaș timp. Neemia conștiu de acest lucru își sacrifică poziția și interesele personale și împotriva neîncrederii și ostilităților ce le întâmpină strigă conducătorilor: „veniți să zidim zidurile Ierusalimului“.

Rolul Ierusalimului în viața poporului nostru l'a împlinit biserica noastră ortodoxă. Această biserică a strâns la sinul ei de mamă dulce neamul nostru, încă din frageda-i copilărie și crescându-l i-a dat directivele pe ce căi să apuce. Când poporul nostru era ca și un orfan părăsit de puternicii săi părinți Romani și lăsat singur la Dunăre, Biserica ortodoxă îi purta de grije prin reprezentanții ei. O icoană frumoasă din timpul acesta caută să ne redea

Ioan Slavici în romanul său „Din bătrâni“. Aici ni se înfățișează, cum preotul bătrân aduna la rugăciune pe credincioșii săi în poiană și acolo dădea porunci și sfaturi și după cuvântul lui se îndreptau toate. „Românii ca și Muntenegrenii de peste Dunăre au fost conduși de episcopii lor — după cum zice S. Popescu — în acest timp de grea încercare“. Păstorii bisericii au condus poporul român printre munții și văile Carpaților timp de o mie de ani, ca și Moisi poporul Evreu în pustie. Biserica ortodoxă a fost în timpurile vechi centru de unire și unitate națională. De când observăm închegarea în mase mai compacte a poporului nostru, îl vedem grupat în jurul altarului ortodox, unde toată suflarea românească avea conștiința limpede, că formează același popor, având aceeași credință deși răspândiți într'atâtea părți. Iată cum Biserica strămoșească a fost fortăreața, a fost Ierusalimul în jurul altarului căruia toți Românii strănși se simțeau una.

Despre aceasta și-au dat foarte bine seama dușmanii neamului nostru, pentru aceea au și încercat toate mijloacele pentru a distruge această unitate de credință și prin ea să distrugă și unitatea națională. Folositu-s'au felurite mijloace pentru a face pe strămoșii noștri să-și lase credința, dar masa mare a rămas statornică deși o parte din preoți ca și din popor au cedat în fața momelilor, mai apoi a amenințărilor de tot felul. În trecutul vitreg, aici în Ardeal, mulțimea poporului ca și a preoților a preferat să rămână în starea lor materială mizerabilă, numai să-și păstreze credința ortodoxă și prin ea și ființa lor națională. Astfel suferințele comune a închegat acea legătură strânsă între popor și preotul său, care a format zidul cel mai puternic în jurul bisericii noastre strămoșești.

Azi se aud glasuri tot mai multe cari anunță, că acest zid în multe părți este în ruină. Politicianismului nostru i-a reușit ca în decurs de un deceniu nu numai să slăbească ci pe unele locuri să dărime complet unirea strânsă ce veacuri de suferințe comune au contribuit să întărească între popor și preoți. Preotul a fost târît în mijlocul patimelor politice, prestigiul său moral a fost călcat în picioare, servind drept pedestal de înălțare pentru mulți cari azi

aruncă cu noroi în Biserică. Astfel din acest zid de unire și frăție dintre popor și preot s'a măcinat încetul cu încetul tocmai materialul care ținea unite diferitele elemente într'olaltă, iar zidul a început să cadă în ruine. Azi ai impresia că în jurul acestui zid în ruină, se dă o luptă între dușmani și apărători și noi vedem cu durere pe mulți dintre cei cari până eri erau alături de noi, refugiați în tabăra dușmană și arătând acestora punctele slabe pe unde ei pot pătrunde în cetatea noastră. Numărul apostatilor și iconoclaștilor, numărul francmazonilor și teozofilor, spiritiștilor și ocultiştilor, sectelor și a indiferenților se tot înmulțește. (În privința aceasta a se consulta cartea dlui prof. Savin Iconoclaști și apostatați contemporani). În această luptă ce s'a încins în jurul cetății noastre a cărei ziduri în multe părți sunt în ruină îți face impresia, că numai vitejia și statornicia soldaților suplinește dezorientarea sau lipsa conducătorilor.

Dar dacă tot mai multe glasuri anunță că zidurile Ierusalimului sunt în ruină spre bucuria noastră am văzut ivindu-se *Crainici*, cari zeloși ca și Neemia, pun la contribuție tot talentul și prestigiul lor, pentru a întări cetatea de cari sunt legate credințele cele mai sfinte ale poporului lor. Dl *Crainic* ca și Neemia acum 2400 ani în ciuda batjocorilor și a ostilităților (vezi Neemia capitol 4) nu descurajează ci luptând curajios prin „Calendarul” său pe de-o parte cu neîncrederea unora, pe de altă parte cu ostilitățile fățișe ale altora, strigă ca și acela cu încredere „veniți să zidim zidurile Ierusalimului”. Bucuria noastră a fost și mai mare cetind în coloanele acestei foi un apel lansat de un comitet — din care fac parte, o seamă de profesori universitari de un prestigiu moral și științific indiscutabil, — pentru întemeierea „Frăției Ortodoxe Române”. Glasul acestor oameni frământați de aceleași preocupări ca și Neemia, strigă ca și el, veniți să începem zidirea întăriturilor în jurul Bisericii noastre.

Numai inimile împetrite și reci pot să rămână mute și nesimțitoare la această chemare. Adevărații fii ai bisericii strămoșești se vor grăbi fiecare să-și aducă peatra sa pentru a clădi. Unii vor aduce știința și experiența lor bogată, alții vor aduce viața

și prestigiul lor moral; unii vor aduce credința lor vie, alții dragostea lor pentru triumful cauzei bisericii lor strămoșești; unii vor aduce bogăția lor spirituală, alții bogăția lor materială, fiecare cu peatra sa va contribui la clădirea frăției ortodoxe, care va fi zidul de apărare în jurul bisericii noastre. Toți cei ce vor da contribuția lor la închegarea rândurilor în jurul bisericii noastre, vor avea numele lor însemnat cu îngrijire și pomenit cu cinste de generațiile viitoare, întocmai ca și a acelora cari au răspuns la apelul lui Neemia și a căror nume noi le cetim în capitolul trei al cărții sale. Astfel strângând rândurile în jurul Bisericii noastre ea va putea

„Ca să ne fie și de-acum ce-a fost:
Ocotitoare și-adăpost
În vremuri de încercare,
Mireasă blândă lui Christos,
Poporului dreptcredincios
Să-i fie mamă apărătoare“.

S. Vlad.

Acțiunea ortodoxă a mirenilor din Ardeal. Din Ardeal ne vine vestea bună a constituirei intelectualilor mireni în organizație de acțiune ortodoxă. Scopul ei este, după cum cetim în manifestul lansat, și care poartă iscălitura a peste 300 de intelectuali ardeleni, în frunte cu rectorul Universității Clujene dl Sextil Pușcariu, ca alături de ierarhia bisericii, mireni dreptcredincioși să lupte pentru apărarea patriei întregite și a ortodoxiei „care rămâne și în viitor, ceea ce a fost și în trecut, puterea nebiruită de echilibrare a sufletului românesc”. Apărarea acestor două obiective: patria și ortodoxia, — zice manifestul — reclamă concentrarea tuturor energiilor mirenești ortodoxe „din orice colț de țară”. Deocamdată inițiatorii se adresează numai celor din Ardeal. Mișcarea aceasta va trebui însă neapărat extinsă în tot largul țării. Necesitatea ei e de mult simțită. Părintele Patriarh o preconiza încă de acum 4 ani. P. S. Grigorie al Aradului a luptat, prin scris și grai pentru înfăptuirea ei, în ultimii doi ani. O parte din preoțimea și intelectualitatea Capitalei, era deasemenea preocupată de ideea ei. Vara trecută ea făcuse chiar obiectul unei convocări exprese la Sibiu, din partea P. S. Mitropolit Nicolae Bălan. Prin inițiativa fericită a Clujenilor

ea se și înfăptuește în Ardeal. De Dumineca ortodoxiei ea își va deschide activitatea publică. Credem însă că sub egida Patriarhiei, și în capitala țării mișcare trebuie să-și găsească comandamentul unic și impulsul de trezire și afirmare în întreaga țară. Atitudinea pasivă a ortodoxiei noastre trebuie să-și ia odată sfârșit. O ofensivă ortodoxă trebuie să ne scoată din adâncă păgânizare către care ne împing cei ce s'au înțepenit astăzi la cârma țării în numele materismului economic și al oculte masonice.

(Viitorul-bisericesc).

Ioan Gh. Savin.

*

Acțiune creștină. Din Clujul Ardealului s'a pornit o strălucită „chemare“ de organizare a unei „acțiuni creștine“ în societatea mireană.

Această „chemare“ e iscălită, în frunte cu *Sextil Pușcariu*, profesor universitar și membru al Academiei române, de toți învățații profesori ai universității, de profesori secundari, de inspectori școlari, de învățători, de medici, de avocați, de negustori, de meseriași, de lucrători, într'un cuvânt de reprezentanți ai tuturor categoriilor sociale, dela savanți până la muncitorii manuali.

Pornind dela trista realitate în care se află Țara noastră, a cărei viață tânjește în toate ramurile de activitate, din pricina unei accentuate lipse de *sănătate morală*, lipsă care constituie izvorul turbure al atâtor vijelioase rele ce frământă țara dela o margine la alta, Românii ortodocși din Ardeal plănuiesc a se grupa într'o formidabilă asociație creștină-ortodoxă, având ca scop consolidarea Bisericii noastre ortodoxe, singura cale prin care poate veni însănătoșirea vieții noastre individuale, familiare, sociale, publice. Marele vindecător este Hristos și doctrina Lui mângâietoare.

„A aduce pe Iisus în familie, în societate și în viața publică — iată mijlocul sigur de scăpare și de înzdrăvenire a Statului nostru.

În această operă însă, colaborarea *mirenilor*, cari reprezintă puterile vii ale Bisericii, cu *Clerul*, păstrătorul prin excelență al spiritului ierarhic și al ideii de autoritate, se impune ca o evidență indiscutabilă.“

În vederea acestei laudabile acțiuni creștine, s'a hotărât pentru ziua de 5 Martie

a. c. (*Dumineca ortodoxiei*), ținerea marelui adunări generale de constituire în Biserica Sf. Nicolae din Cluj.

Noi salutăm cu bucurie această acțiune creștină, la care am dori să se încorporeze toți intelectualii României Mari, mai ales că simțim asprimea vânturilor de necredință și de credințe false, care suflă pe plaiurile țării noastre.

(Păstorul Ortodox, Pitești)

Pr. M. S. D.

*

„Frăția Ortodoxă“ la Arad. Duminecă, în 5 Februarie, mai mulți fruntași ortodocși al vieții noastre publice s'au întrunit în sala festivă a Seminarului, pentru a face pregătiri în vederea participării arădanilor la Congresul intelectualilor ortodocși din Ardeal, care se va ține Duminecă în 5 Martie a. c. la Cluj. La aceasta întrunire au participat P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, vre-o 50 intelectuali mireni și asesorii consistoriali ca oaspeți.

În vederea marelui întruniri dela Cluj, la care vor participa toți P. P. Sfințiții Episcopi din Ardeal sub conducerea I. P. S. Sale dlui Mitropolit Bălan, intelectualii din Arad, s'au constituit în mod provizoriu, alegându-și un președinte de vârstă în persoana dlui Moldovan Iosif, fost inspector școlar, secretar dl Vintilă Popescu profesor la Academia teologică, iar casar dl avocat Dr. Coțoi. Prezidiul interimar se va pune în contact cu mulțimea română din Arad, aparținând el la orice clasă socială, indemnând pe cât de mulți indivizi să participe în 5 Martie a. c. la Congresul ortodox din Cluj.

Suntem informați că Uniunea Românilor mireni ortodocși va lua numirea de „Frăția Ortodoxă“ și va cuprinde pe toți mireni ortodocși din Ardeal. După congresul dela Cluj, mireni din Arad și alte orașe se vor constitui, alegându-și un președinte și eventual doi sau trei vice-preș., oameni dornici de progresul Bisericii noastre românești.

(Biserica și Școala).

Dumnezeu să ne ajute.

*

Mirenii ortodocși dela noi vreau să se organizeze. Un comitet de inițiativă, în frunte cu dl Sextil Pușcariu, profesor la universitatea clujană, a lansat, cu data de 4 Ian. c., o chemare către credincioșii bisericii ortodoxe române, invitându-i să ia parte cu toții la adunarea generală de con-

stituire a Uniunii Românilor ortodocși, ce va avea loc la 5 Martie c. (Duminica ortodoxiei), în biserica Sf. Nicolae din Cluj. Scopul declarat al acestei uniuni ar fi: „concentrarea energiilor mirenești în cadre noi și moderne“ sub steagul „legii românești“, care, sigur, nu poate fi decât al legii lui Hristos. Pe noi înrolarea elementelor mirenești ortodoxe sub acest steag numai bucura ne poate. Acolo se învață două lucruri: adevărul și iubirea nefățărită. Și e sigur că umblând în lumina acestor două focare ale creștinismului curat, mai curând de cât s'ar crede, frații ortodocși se vor întâlni cu noi, ca să facem după aceea împreună drumul spre Domnul, spre slava celui de sus, mai binele neamului și mântuirea sufletelor noastre. — Să fie într'un ceas bun!

(„Unirea“ din Blaj, Nr. 3-1933.)

PATIMILE MÂNTUITORULUI

Intrarea în Ierusalim.*)

„Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului“.
(Mat. 21, 9).

În cei trei ani de activitate publică Iisus a avut adeseori fericirea de a vedea încolțind în sufletele omenesți semanța încrederii în Dumnezeu, răspândită de El cu atâtă stăruință, și din care trebuia să crească mărețul copac al viitoarei împărății dătătoare de liniște sufletească tuturor călătorilor prin această viață trecătoare. Ca un scafandru, care se pogoră în adâncul mării, spre a scoate de acolo la suprafață comori ascunse, s'a pogorât în adâncul sufletelor omenesți spre a pune la vederea tuturor strălucirea măreață a schintei divine din fiecare om. Îi vedea pe oameni nenorociți și răi; dar sub aceasta pojghiță externă a rătăcii El vedea originea divină a omului. Îi vedea pe oameni nenorociți și desorientați, dar credea în misiunea lor înaltă.

O șoaptă diavolească: „veți fi asemenea lui Dumnezeu“, i-a fermecat pe oameni, i-a transformat din fii a lui Dumnezeu în servitori ai întunerecului. Numai

*) În cele ce urmează voi vorbi despre Iisus *Omul*. O fac aceasta nu tăgăduind ori ignorând *divinitatea* lui Iisus, ci ascultând de Ap. Pavel, care ne învață, că mijlocitor între Dumnezeu și oameni este *Omul* Iisus. (I. Tim. 2, 5). Idealul moral realizat de Iisus în calitatea lui de om poate fi realizat de oricine vrea să fie om adevărat. Ceeace lumea ignorează. Și e păcat.

ceva extraordinar, ceva ne mai văzut, ceva eroic putea rupe puterea acestei vrăji spre a reda oamenilor forma lor cea adevărată.

Viața lui Iisus, așa cum s'a desfășurat ea în fața mulțimei, îndeplinea aceste calități; era extraordinară, ne mai văzută, eroică în simplitatea ei. Cine înaintea Lui a știut să tâlcuiască mai la înțeles, mai simplu și mai frumos mărirea lui Dumnezeu, așa cum aceasta mărire e scrisă în milioanele de stele de pe bolta cerească și în miliardele de fire de nisip răspândite pe țărmul mării! Mulți căutat-au să se apropie de mulțime prin mijloacele meșteșugite ale erudiției, a eloquenței și a acțiunii; El s'a apropiat de ea numai mânat de sentimentul înrudirii cu ea și de iubirea compătimitoare; nu ca să o judece și să o osândească, ci să o mântuiască, să-i redeie puterile înșepenite prin boli trupești și mai ales prin boli sufletești.

Cuvântul menit să rupă puterea farmecului diavolesc l-a rostit El: „sunteți fiii Tatălui ceresc“. Orice v'ar spune cărturarii voștri, oricât fariseii v'ar osândi pentru păcatele voastre, aceasta nobilă origine trebuie să vă fie o garanție a dreptului vostru de a trăi o viață nouă. Tatăl vostru cel ceresc vă poartă de grije.

Trei ani de zile mereu repetat acest cuvânt dela o margine a Iudeii până la ceealaltă, de pe acoperișul caselor și din pridvorul templului, în sinagoguri și la răspântiile drumului, el a trebuit să fie auzit până în cele din urmă de toată suflarea. În inima unui popor, a cărui întreagă viață se baza pe o așteptare încordată, vestirea lui Iisus a produs o stare de surescitare sufletească, care nu s'ar putea asemăna decât cu adâncă liniște din sinul naturii în momentele imediat premergătoare furtunii. Două dorinți arzătoare: aceea a lui Iisus de a mântui lumea de păcatul prea marei încrederi în puterile ei proprii și aceea a conaționalilor săi de a vedea realizată cu un ceas mai degrabă împărăția lui Dumnezeu se apropiau una de alta; din ciocnirea lor nu putea să rezulte decât cel mai măreț act din istoria omenimei, ori cea mai grozavă catastrofă.

În orice moment furtuna trebuia să se deslănțuie. Conducătorii poporului, cărora Iisus le imputase că știu să cetească sem-

nele cerului spre a prevesti mersul vremii, știau să cetească și în sufletele omenești. Și semnele ce le găseau acolo, nu erau prevestitoare de ceea ce așteptau ei. Prea era blând, prea era modest, prea era iertător cu toată lumea, prea era prieten cu păcătoșii învățătorul, care făgăduia întemeierea împărăției lui Dumnezeu. Nu avea calitățile necesare unui erou național. În ochii lor cel din urmă dintre Macabei era neasemnat mai vrednic și mai erou decât el.

Dar poporul, care îl iubea tocmai pentru modestia și simplitatea prin cari se apropia de el, care în simplitatea lui știa să aprecieze toată valoarea actelor de binefacere ale lui Iisus, ținea la El și nădăjduia. Și aceasta nădejde a ajuns cele mai înalte culmi atunci, când au auzit de minunata înviere din morți a lui Lazar.

Odată în pustie aceasta mulțime, care nădăjduia în El, fiindcă cunoștea nemărginita milă din sufletul Lui, a vrut să-l proclame rege. Iisus cunoștea deci ce fel de nădejdi lega poporul de El. Îndată după botez, în singurătatea pustiei, din partea lui a terminat odată pentru totdeauna cu împărăția mesianică așa cum se înfățișa ea în închipuirea Iudeilor; a dat-o la o parte, ca pe o ispită diavolească. Dar știa, că în sufletul mulțimei persoana lui și împărăția mesianică erau cuprinse la un loc. Știa, că nu va putea fi singur și deplin stăpân pe aceste suflete înainte de a scoate de acolo acest vis deșert. Știa, că numai după învingerea acestui formidabil dușman crescut uriaș în timp de zeci de veacuri și stăpânind cu o ne mai pomenită teroare sufletele unui popor întreg, biruința lui asupra lumii va putea fi deplină. Din câteva vorbe spuse apostolilor despre cele ce vor să urmeze, ne putem da seama, că Iisus știa, care va fi rezultatul întreprinderii lui.

Totuși nu se putea da la o parte. Cel care n'a cunoscut în lumea aceasta altă îndatorire, decât aceea de a spune adevărul adevărat, cel care n'a cunoscut alt drept, decât acela, de a servi pe deaproapele, nu-și putea permite joshnicia de a înșela poporul și de a-l lăsa să se legene și pe mai departe în înșelătoarele nădejdi a unci împărății, care întruchipa toată deșertăciunea lumii.

Deslănțuirea furtunei nu mai putea fi

înlăturată. Întrarea triumfală a lui Iisus în Ierusalim a însemnat începutul ei.

Evangelistii ne descriu în culori vii acest eveniment. Lucru firesc, deoarece el înseamnă proclamarea solemnă a mesianității lui Iisus. Și aceasta proclamare s'a făcut cu consimțământul lui Iisus. A lăsat să se îndeplinească toate formele prorociei. Călare pe mânz de asin, încunjurat de sfinicii lui și urmat de mulțimea celor cari îi erau devotați pentru binefacerile primite dela El, Iisus a intrat în sf. cetate. Din balcoanele și de pe acoperișurile caselor mulți vor fi privit cu milă și cu dispreț la acest modest convoi, deocamdată însă Iisus era stăpân pe inimile mulțimei. Și însuflețirea acestei mulțimi era nemărginită. Strigătele ei de bucurie erau așa de puternice, încât s'a cutremurat întreg Ierusalimul.

Intrarea lui Iisus în Ierusalim înseamnă proclamarea oficială a împărăției oamenilor eliberați din cătușele poftelor după bunuri materiale. O nouă concepție de viață bătea stăruitor la poarta rațiunii oamenilor, dând o nouă directivă cursului istoriei.

Pornită din sufletul Mântuitorului o nouă deviză era pe cale să ia în stăpânire sufletele omenești: cel mai umilit suflet valorează mai mult decât toate comorile lumii.

Pr. Ion Goron.

* * * CRONICA * * *

Predici în bisericile din Cluj. În Duminică din 26 Februarie, în biserica Sfântul Nicolae va predica Pr. Patriciu Curea, prof. de religie; în biserica Pogorirea Duhului Sfânt, va predica Pr. Dumitru Coșeriu, preot militar.

O șezătoare culturală. Soc. Ortodoxă a Femeilor române din Cluj a organizat o serie de șezători pentru tineretul muncitor și meseriași, cu scop de a le da o cultură spirituală de care sunt lipsiți în urma ocupațiilor ce le sunt hărăzite.

Cea dintâi s'a ținut Duminică în 12 Februarie c., în fața unui numeros public. După un scurt cuvânt de deschidere rostit de dna prezidentă Zina Moroianu, a cântat două cântări religioase corul școlii normale de învățătoare. A urmat conferința

P. C. Sale protopop D. Antal, despre „Buna cuviință“. Conferențiarul pe un ton atrăgător și într'un stil cât se poate de clar, relevă că bunapurtare e poruncită de legile morale creștinești, apoi e cuprinsă în o mulțime de datini ale poporului nostru, în proverbe și literatura populară. Viața orășenească încă își are obiceiurile ei și legile de bunăcuviință, necesare fiecărui om pentru a se putea purta ca unul bine crescut. Pentru o mai bună ilustrare a celor ce se cade și a celor ce nu se cade, a luat de exemplu pe un tinăr ce-i invitat la masă. Îl poartă pe stradă, în societate etc. Conferința a fost presărată și cu câteva întâmplări cari vor face pe auditori să-și aducă aminte mai bine de felul cum trebuie să se poarte. Conferențiarul a fost îndelung aplaudat.

În continuare programul a fost întregit cu câteva cântări, jocuri și o revistă amuzantă, predate cu deplin succes de către elevele școlii normale. Au fost răsplătite cu vii aplauze.

Viitoarea șezătoare se va ținea Duminică, 19 Febr. c., tot acolo. Va conferența dl prof. At. Popa, vorbind despre „Predica de pe munte“. Programul artistic va fi predat de către elevele Liceului de fete „Regina Maria“.

A. Faur, st. teolog.

Fondul ajutorului preoțesc, este pe cale să se înființeze și în eparhia Aradului, unde s'a dat să se discute în toate despărțămintele Secției Arad a Asoc. clerului „Andrei Șaguna“. Pentru discutarea în fond a chestiunii în ultimul număr din „Biserica și Școala“ a fost publicat Regulamentul fondului nostru preoțesc, precum și lămuririle date de P. On. cons. ep. Dr. Seb. Stăncă, despre felul cum funcționează și rezultatele, precum și bilanțul celor 3 ani. Bazați pe rezultatele bune și de adevărată binefacere pentru familiile preoțești, dorim preoțimii din eparhia Aradului să întemeieze cât mai în grabă acest fond.

O nouă biserică pentru studenții universitari. Este știut că în București la cererea studențimii universitare li s'a pus la dispoziție biserică „Sf. Anton“, care a devenit biserică studențimii universitare. După cele întâmplăte cu crucea mormântului „Eroului Necunoscut“, la adunarea de protest a studențimii creștine din Iași, la

cererea lor I. P. Sf. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei le-a dat și lor o biserică „Sf. Nicolae Domnesc“. Aceasta este biserică în jurul căreia au început să se clădească nește case și săpând s'au dat peste morminte de oșteni de ai lui Ștefan cel Mare. Din partea Mitropoliei din Iași s'au făcut o serie de proteste contra zidirii acestor case, aprobate de formă însă nu și în realitate. Zidirea cu toate acestea a continuat până au intervenit studenții cari au dărâmat-o din temelie. Primind ei această biserică vor sta strajă să nu se mai profaneze locurile sfințite de amintiri istorice. Oare când va ajunge studențimea din Cluj să-și aibă biserică sa, după ce biserică universității a rămas tot străinilor?

Timbrarea cererilor. Toate cererile cu caracter personal, neoficioase, cari se înaintează *Consiliului eparhial*, trebuie timbrate în regulă, altfel nu se pot înregistra și nici rezolva. On. preoți sunt rugați să aducă și la cunoștința credincioșilor acest caz, ca să-și timbreze eventualele cereri sau plângeri ce le adresează *Consiliului eparhial*.

Pentru cateheți. A apărut: „*Contribuțiuni la predarea religiei în școlile primare*“ de Gh. D. Tomulescu. Prețul 20 Lei și se poate comanda la autor în Constanța, str. Carol Nr. 84.

✿ PARTEA OFICIALĂ ✿

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 954—1933.

(5) 1—1

Licitație.

Pentru esarendarea moșiei *Consiliului eparhial* din Nușeni (județul Someș) se publică licitație cu termen de 15 zile dela publicarea în ziarul „*Renașterea*“, până în *6 Martie 1933*, pe lângă condițiile ce se pot cunoaște la *Consiliul eparhial*.

Reflectanții vor înainta oferte timbrate și închise până la acest termen. *Eparhia* își rezervă dreptul de a accepta oferta care va da mai multă garanță morală și materială, fără considerare la arenda oferită.

Din ședința *Consiliului eparhial*, secția economică, delă 14 Februarie 1933.

Consiliul eparhial.

Nr. 43—1933 prot.

(4) 2—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea postului de *capelan cu drept de succesiune* pe lângă veteranul paroh Vasile Stănescu din parohia de cl. II. din *Grindeni*, protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în natură.
2. 16 jug. din sesiunea parohială, până va trăi pr. Vasile Stănescu, iar după aceea 32 jug.
3. Toate venitele stolare din parohie.
4. Câte o $\frac{1}{3}$ ferdelă de cucuruz sfârmat și câte o $\frac{1}{2}$ zi de lucru dela fiecare familie, însă acestea numai până va intra capelanul în folosința întregii sesiuni parohiale.
5. Eventual salar dela stat, de actualul beneficiind parohul.

Candidații își vor înainta cererea cu documentele, oficiului nostru, în termenul fixat, iar cu prealabila noastră încunoștințare se vor putea prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Candidații vor avea să prezinte și act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop, fără care act nu vor fi admiși în candidare.

Luduș, la 4 Februarie 1933.

În înțelegere cu organele parohiale.

Romul Popa, protopop.

Nr. 41—1933.

(2) 3—3

CONCURS REPETIT

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. II-a *Metăș* cu filia *Găureni*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela data primei publicări în oficiosul „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat, conform pregătirii.
2. Sesiune parohială: 6 jugăre arător și fânaș.
3. Una ferdelă de grâu sau cucuruz sfârmit dela fiecare familie atât din parohie cât și din filie.
4. Venitele stolare statorite în ședința Consiliului parohial din 8 Noemvrie 1932.

5. Lipsind casele parohiale, Consiliul parohial pune la dispoziție preotului evarțir în natură.

6. Lemne de foc din pădurea comunală cât va avea lipsă.

Concurenții la acest post își vor înainta cererile instruite cu toate documentele, oficiului nostru în termenul deschis, iar după prealabila încuviințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte actul de învoire dela P. Sf. Episcop, fără de care nu se vor lua în candidare.

Alba-Iulia, la 31 Ian. 1933.

Oficiul protopopesc al tractului Alba-Iulia în conțelegere cu Consiliul parohial din parohie și filie.

Alexandru Baba, protopop.

CONCURS

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de cl. II-a *Galați*, protopopiatul ort. rom. al Abrudului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială 2 jug. și folosirea cimiteriului.
3. 1 ferdelă porumb dela fiecare familie.
4. Casa parohială cu toate dependențele.
5. Venitele stolare obicinuite.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile provăzute cu documentele necesare, în termenul legal, oficiului nostru protopopesc și cu prealabila noastră încuviințare, se pot prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte și un act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop.

Abrud, la 18 Ian. 1933.

Oficiul protopopesc ort. rom. al tractului Abrud, în conțelegere cu membrii Consiliului parohial.

(3) 3—3 *Petru Popovici, protopop.*